

DISLEKSIJA

Riječ disleksija nastala je iz grčke riječi "dys" (što znači slab, loš, neprimjeren) i riječi "lexis" (jezik, riječ). Disleksija je, prema definiciji Orton Dyslexia Society, jedna od nekoliko teškoća u učenju. To je jezično utemeljen poremećaj konstitucijskog podrijetla koji obilježavaju teškoće u kodiranju pojedinih riječi, a koje obično odražavaju nedostatne sposobnosti fonološke obrade. Teškoće u dekodiranju pojedinih riječi su neočekivane s obzirom na dob i ostale kognitivne i akademske sposobnosti; one nisu rezultat općih razvojnih ili senzoričkih teškoća. Disleksija se očituje različitim teškoćama u različitim oblicima jezika, često uključujući uz probleme čitanja i ozbiljne probleme u stjecanju vještine pisanja. (Orton Dyslexia Society Research Committee, 1996.)

KAKO POMOĆI

- shvatiti, razumjeti problem disleksije, treba se dodatno educirati,
- ne opterećivati se traženjem uzroka i mogućih "krivaca",
- objasniti djetetu problem, uzimajući u obzir njegove mogućnosti shvaćanja s obzirom na dob i sposobnosti,
- dati djetetu do znanja da mu želimo pomoći i da smo na njegovoj strani,
- pružiti mu osjećaj da vjerujemo u njegove sposobnosti,
- okolinu (obitelj, školu, prijatelje) upoznati s djetetovim problemom i potrebama,
- ne očekivati previše pomoći od drugih, ali je stalno tražiti, biti spreman na osobni angažman,
- dati djetetu psihološku podršku u svladavanju teškoća u vezi sa školom i okolinom,
- potražiti pomoć stručnjaka, surađivati s njim i aktivno se uključiti u terapijski proces,
- skrbiti se da dijete savjesno izvršava obaveze koje može,
- stalno iskazivati razumijevanje, pažnju i ohrabrivanje - ne samo povezano sa školskim obvezama,
- biti strpljiv, ne "kažnjavati" ga za nešto što ne može (barem ne onako kako bismo mi željeli),
- u odnosima i radu biti kreativan i pozitivan, uporan i dosljedan,
- pokušati mu organizirati "režim dana", podjednake uvjete,
- povremeno pročitati umjesto njega glasno, da bi razumio, ali i čuo vrednote jezika pri glasnom čitanju,
- ne opterećivati ga dodatnim zadaćama i vježbama (dostatne su već školske i logopedске),
- truditi se da mu tekstovi i štiva budu privlačni kako bi ga to dodatno motiviralo,
- redovito surađivati s učiteljem, napraviti plan djelovanja,
- poticati ga na bavljenje različitim aktivnostima kako bi se osjećao uspješnim,
- ne očekivati čudo - problem je vrlo složen i zahtijeva puno vremena, strpljenja, pažnje i ljubavi.